

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد حقوقی درج شرط تعیین دادگاه در قراردادهای بینالمللی در نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات بین رشته ای دانش راهبردی، دوره 13، شماره 51 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

سید نصرالله ابراهیمی - استاد حقوق دانشگاه تهران

محمدباقر صفائی - وکیل پایه یک دادگستری

محمدتقی صفائی - مشاور حقوقی، تهران، ایران

عبدالحسین صفائی - استادیار، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده نظام حقوقی ایران مقرر خاصی در خصوص توافق اصحاب قرارداد برای تعیین دادگاه صالح جهت رسیدگی به اختلافات وجود ندارد. از این رو، موضوع شرط انتخاب دادگاه، در حقوق دادرسی مدنی ایران پدیده ای نوظهور به شمار می‌رود. مقاله حاضر، سعی نموده است که از یک سو، به دلیل ضرورت احترام به توافق اصحاب قرارداد، تأمین ثبات و قابلیت پیش‌بینی در روابط بازرگانی و نیز حفظ تعادل و توازن قرارداد بر مبنای رعایت کامل تمام شروط قراردادی، ظرفیت قانونی موجود، استدلال‌های حقوقی و تحلیلهای اقتصادی به نفع «پذیرش شرط انتخاب دادگاه» را احصاء نماید و از سوی دیگر، با توجه به ملاحظاتی مانند انصاف در حمایت از طرف ضعیفتر قرارداد، ضرورت شرایط شکلی و ماهوی برای اعتبار شرط صلاحیت و همچنین برخی موانع اعمال صلاحیت از جمله؛ رعایت الزامات اجتناب ناپذیر حاکمیت ملی در اعمال صلاحیت قضائی، اصول و ضوابط حاکم بر این شرط را مبتنی بر عدم پذیرش مطلق آن تعیین نماید. در پایان، ضمن ارائه پیشنهاداتی برای قانونگذاری، این نتیجه حاصل شده است که در نظام حقوقی ایران «شرط انتخاب دادگاه» بر مبنای اصل حاکمیت اراده و ظرفیتهای قانونی موجود به صورت مقید پذیرفته شده است.

کلمات کلیدی:

صلاحیت بین‌المللی، محاکم ملی، شرط صلاحیت، دعوی بین‌المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1695077>

